

Sygn. akt VI Gz 197/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

SO Beata Hass-Kloc

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Anna Grzebyk

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...)

przeciwko G. G.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego A. P. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 23 maja 2014 r. sygn. akt V GC 309/14.

postanawia:

odrzucić zażalenie.

UZASADNIENIE

Pozew w niniejszej sprawie został skierowany przeciwko G. G. i A. P. odpowiedzialnych solidarnie jako wspólnicy spółki cywilnej (...) G. G., A. P..

W dniu 7 stycznia 2014r. przeciwko obu pozwanym został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Wniesiony sprzeciw od powyższego nakazu został podpisany jedynie przez pozwanego A. P..

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 maja 2014 r. sygn. akt V GC 309/14 Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy odrzucił sprzeciw pozwanego G. G. od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Przedstawiając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że pozwany G. G. pismem z dnia 17 kwietnia 2014 r. został wezwany do podpisania sprzeciwu w terminie 7 dni pod rygorem jego odrzucenia. Jednakże braku tego w zakreślonym terminie nie uzupełnił (pozwany nie podjął korespondencji i wezwanie w tym zakresie Sąd złożył do akt sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 9 maja 2014 r.). Sąd na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. odrzucił sprzeciw.

Na skutek wniesionego przez A. P. sprzeciwu w tym zakresie w stosunku do A. P. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie na rozprawie w dniu 18 czerwca 2014r. w tym to dniu wydając w stosunku do A. P. wyrok.

Pismem z dnia 17 czerwca 2014 r. pozwany A. P. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 23 maja 2014r. (odrzucenie sprzeciwu pozwanego G. G.) domagając się uchylenia i przekazania sprawy do rozpoznania przez ten Sąd.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 67 k.p.c. w zw. z art. 65 k.p.c. w zw. z art. 133 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą wykładnię tych przepisów.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że skutecznie doręczone pismo przez jednego ze współników spółki cywilnej powinno skutkować względem niego nawet wówczas gdy drugi z pozwanych współników swych obowiązków nie wykona. Dodał, że dopiero teraz dowiedział się o zmianie miejsca zamieszkania współnika. Stwierdził, że zaniechanie drugiego współnika nie może negatywnie go obciążać, skoro w sposób prawidłowy wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Na wstępie należy wskazać, iż regulacja instytucji zażalenia nie jest wyczerpująca, dlatego też, zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej, ustawodawca nakazuje odpowiednie stosowanie do postępowania zażaleniowego przepisów o postępowaniu apelacyjnym, zgodnie z art. 397 § 2 zdanie pierwsze.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż aby orzeczenie mogło być zaskarżone apelacją (bądź zażaleniem), muszą być spełnione następujące przesłanki dopuszczalności tego środka zaskarżenia: 1) istnienie zaskarżonego orzeczenia, 2) dopuszczalność środka odwoławczego, 3) legitymacja do wniesienia środka, 4) interes prawny skarżącego we wniesieniu środka, 5) wniesienie środka w przepisany terminie, 6) uzupełnienie braków środka zaskarżenia przez stronę w wyznaczonym terminie.

Trzech pierwszych przesłanek nie można konwalidować, dlatego uważa się je za nadrzędne przesłanki dopuszczalności środka zaskarżenia (A. Góra-Błaszczkowska, *Apelacja...*, s. 18, B. Broniewicz, *Postępowanie cywilne w zarysie*, Warszawa 1998, s. 255).

Odnosząc się szerzej do trzeciej z wymienionych przesłanek, tj. jak się podnosi w doktrynie, legitymacja do wniesienia środka zaskarżenia (w danym wypadku legitymacja do wniesienia zażalenia), jako legitymacja do dokonania kwalifikowanej czynności procesowej, zależy od konkretnej sytuacji procesowej podmiotu postępowania cywilnego, od jego stosunku do rozpoznawanej sprawy. Najczęściej legitymacja ta ma charakter pochodny w stosunku do ogólnej legitymacji do czynności procesowych podmiotów, które już występowały w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.

Nie ulega wątpliwości, że legitymacja do wniesienia zażalenia przysługuje stronie procesu toczącego się przed sądem pierwszej instancji. Jednakże nie można przyjąć, iż samo uczestnictwo strony w procesie daje jej legitymację do wniesienia środka zaskarżenia (w tym wypadku zażalenia) od każdego orzeczenia wydanego w tym procesie. Sąd Okręgowy podziela pogląd zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1997 r., III CKN 152/97, iż legitymacja do wniesienia apelacji (zażalenia) od wyroku (postanowienia), przysługuje tylko stronie, której dotyczy to orzeczenie, przez to należy rozumieć, że orzeczenie to zawiera rozstrzygnięcie (pozytywne lub negatywne) o żądaniu, z którym ta strona wystąpiła, jako powód lub które przeciwko niej zostało skierowane jako pozwany.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zaskarżone postanowienie zostało wydane przeciwko G. G., natomiast zażalenie w przedmiotowej sprawie wniósł A. P., nie posiadający legitymacji do wniesienia środka zaskarżenia w postaci zażalenia w niniejszej sprawie. Poza tym to pozwany G. G. został wymieniony w sposób jasny w treści zaskarżonego postanowienia jako wnoszący sprzeciw, którego braków nie uzupełniono, co spowodowało odrzucenie sprzeciwu.

Nadmienić należy, iż polskim procesie cywilnym, warunkiem dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia jest interes skarżącego w tym zaskarżeniu, zachodzący w wypadku, tzw. gravamen, polegającego na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez stronę. Takiego interesu we wniesieniu zażalenia od postanowienia wydanego w sprawie przez Sąd I instancji nie miał pozwany A. P., bowiem postanowienie odrzucające sprzeciw od nakazu zapłaty

nie było kierowane do niego, co skutkowało tym, iż nie rodziło po jego stronie żadnych ujemnych skutków prawnych w stosunku do niego zostało przeprowadzone postępowanie i wydany odrębnie wyrok.

W związku z powyższym na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie A. P. jako niedopuszczalne, gdyż złożone przez podmiot nie posiadający legitymacji do wniesienia przedmiotowego środka zaskarżenia.